

GLASILO

„Slovenskega osrednjega čebelarskega društva za Kranjsko, Koruško in Primorsko“
s sedežem v Ljubljani ter „Slov. čebelarskega društva za Spodnje Štajersko“.

□ □ □

Urejuje FRANČIŠEK ROJINA.

Izhaja 5. dan vsakega mesca in se pošilja udom zastonj.

Leto XI.

V Ljubljani, meseca februarja 1908.

Štev. 2.

Mesečna opravila.

Spisuje Hinko Zirkelbach.

Februar.

Mesec januar je bil prezimovanju zelo ugoden. Največ mraza je bilo 16°C , a to je trajalo samo en dan, potem je odjenjalo. Sicer pa ni bilo ne premrzlo, ne pretoplo. Čebele niso trpele ne vsled mraza in tudi zalege ni bilo prezgodnje, da bi silile vsled tega iz panjev po vodo. Snega ni bilo skoro nič. V nekem dnevniku sem čital predzadnji dan januarja, da cvetó na savskem bregu pri Litiji že prve spomladne cvetlice, kar je res nekaj nenavadnega v tem času. Griže menda letos tudi ne bo. Nekaj dni v decembru je bilo tako milih, da so se čebele lahko očistile in so brez težav lahko potrpele do 28. januarja. Ta dan pa je bil pravi spomladni dan. Toplomer v senci je kazal 11°C , solnce je prijazno sijalo, vlekel južen vetrič in snega ni bilo nič. Srce je bilo radostno čebelarju, ko je zopet videl svoje ljubljenske.

Dokler bo v februarju mrzlo, velja isto, kar za mesec januar, namreč mir. „Svet' Matija led razbija, če ga ni, ga naredi“, pravi pregovor. Vkljub mrzlemu vremenu bodo imeli vsi polki že zalego; nekateri več, drugi manj, kakršne so matice. Za pitanje zalege rabijo čebele, obnožino, med in vodo. Obnožino in med imajo v panju, vode pa ne, zato jo morajo donášati od zunaj. Le nekaj malega jo izsrkajo v panju iz vlage. „Sila kola lomi“, zato silijo vklub mrzlemu vremenu iz panjev, toda le malokatera je tako srečna, da se vrne, ker skoro vsaka zunaj otrpne. Ko čebelar zapazi, da čebele odletavajo v mrzlem vremenu iz panjev, naj ne premišljuje dolgo, marveč naj

nemudoma napolni pitalne balone ali koritca z mlačno, osoljeno ali oslajeno vodo. Pitalne balone naj povezne v pitalne luknje, koritca pa če more naj porine v panj, ali pa postavi na brado pred izletnico. Za silo je dobra mokra gobica, katera se dene v pitalno luknjo, ali položi na brado. Zadostuje tudi, da se položi na brado nekoliko snega ali vbrizgne z brizgalnico skozi izletnico žarek vode. S tem se reši na tisoče čebel smrti, ker odslej ne bodo več silile na prosto po vodo. Kdor napaja v balonih, mora balon dobro odeti, da voda v njem ne zmrzne.

Svečnica je šele na pol pota prezimovanja. Čebelar ne sme biti preveč vesel, če ima sedaj še žive čebele, posebno ako je ozimil prelahne panji. Koliko polkov pomré šele odslej lakote, bodisi da ne morejo vsled mraza do živeža, bodisi, da ga je zmanjkalo. Kdor slutí, da bi utegnilo zmanjkati živeža v navadnih kranjskih panjih, ter ima naložene enega vrh drugega in tudi zadaj zapažene, ni druge pomoči, kakor čakati južnega vremena. Zvečer tega dne naj postavi z medom napolnjeno koritce na brado. Zadaj ne more potisniti koritca v panj, ker bi preveč ropotal in naredil z ropotom več škode nego koristi.

Vse drugače je pri gerstungovcih, ako je nad njimi prostora 60 cm. Tu se lahko vsak čas brez najmanjšega ropota in v najhujšem mrazu privzdigne voha in pogleda v panj. Sedé čebele še 5 — 10 cm pod vrhom satnikov, je dovolj živeža še za tri tedne. Gorje pa čebelam, ako sede na vrhu okvirjev in komaj še trepetajo s krili. Baloni naj se hitro napolnijo z v gorki vodi razredčenim medom, ako pa ni medú, naredi naj se voha iz sladkorja. Črez pitalno luknjo se položi kos trdega popirja in potisne z leseno veho popir v luknjo. S tem je napravljena oblika (model) vehe. Skoz sredo dna oblike porinemo nit. V to obliko se naliže gorko skuhan sladkor, kateri se kmalu strdi, in sname iz papirnate oblike. Nit je za držalo. Ta iz sladkorja narejena voha se nadomesti z leseno. Namesto sladkorne vehe zadostuje tudi kos kandisa, vtaknjene v pitalno luknjo. Seveda so taki pripomočki le za skrajno silo.

Koncem mesca ali še prej bo morda nastopilo južno vreme, in bo toplomer kazal v senci po 10 — 12° C. Ta dan bo dan veselja in vstajenja za čebelarja in čebele. Čebele se bodo veselo prašile in očistile, iznašale mrličje iz panjev, in na mokrih tleh jih bo vse polno, kjer bodo srkale vodo. Takrat naj tudi čebelar ne drži križem rok. Najprvo naj opozori gospodinje, ki bi slučajno takrat sušile perilo blizu čebelnjaka, naj ga odstranijo, da perilo ne dobi madežev, ki se težko odstranijo. V naglici naj napravi napajališče. Koliko čebel otrpne v senci, kjer srkajo vodo! Če ni drugega, je dobra za silo posoda z mahom, namočenim z mlačno osoljeno ali oslajeno vodo. Napajališče mora biti na solnčni strani. Sneg okoli čebelnjaka je gotovo že preje odstranjen. Sedaj pa na pomoč čebelam pri njih žalostnem poslu, namreč iznašanju mrličev. Tudi pri pokopu je veliko čebel žrtev svojega poklica. Mrtva čebela se zatakne včasih s krempelci tako v živo čebelo, da se je ne more ta otrebiti, in namesto ene, sta mrtvi na tleh obe. Odpre naj zadej panj in postrga iz panj s strguljo ali žico mrtve čebele in drug drobiž. Vse to naj zavije iz vsakega panj posebej v papir in zapiše, iz katerega panj

je to nastrgal, da pozneje pregleda. Sedaj ni časa za to. Solnce bo kmalu zašlo, in dela je še dovolj.

Za tem naj opazuje čebele. Dobro znamenje je, kjer bo videl, da čebele donašajo vodo, iznašajo mrlične in se veselo praše. Ta panj ima gotovo matico.

Iz drugega panjů bodo lazile napete čebele in se na bradi onesnažile. Te čebele so bolne, imajo grižo. Hitro naj odpre panj, otrese čebele v drug panj na čedno satovje z medom in zvečer naj jim da gorkega medu. Panj se očisti z vročo vodo, v kateri je bila skušana soda, onesnaženo satovje pa pretopi. Če je v satovju še dokaj medu, se lahko očisti z nožem. Grižave čebele se sploh slabo razvijajo. Ako je malo čebel, je najboljšo sredstvo žveplo.

Čebele, katere tekajo nemirno po bradi, kakor bi nekaj iskale, ko je drugod povsod mir, in v panju tulijo, nimajo matice. Počakaj ž njim do glavne revizije in takrat ga bo združil. Združevanje opišem prihodnji mesec.

Iz nekaterih panjev ne bo nobene čebele. Čebelar naj potrka na panj, nastavi uho in posluša. Ako čebele lepo mirno šume, pusti naj jih v miru. Tem je vse po volji in nimajo nobene potrebe. Kadar bo zanje prišel čas, bodo same prišle na dan. Taki panji so navadno najboljši.

Druga pa je, ako je vkljub trkanju v panju vse tiho. Najbrže je mrlič, vendar je včasih še mogoča rešitev. Čebelar naj panj potegne iz čebelnjaka, nese v gorko sobo in ga odpre. Čebele naj poškropi z gorko medeno vodo. Dostikrat se posreči tako samaritansko delo.

Panjem, kateri imajo malo živeža, in je delo na okvirjih, lahko ta dan porine med vališče meden sat, drugače pa naj ne preklada romičev in jih pregleduje. Natančno spomladno revizijo bomo naredili prihodnji mesec, ko se bodo čebele že do dobra sprašile in redno letele. Prezgodnje pregledovanje me je izučilo. Nekoč sem odprl panj in pregledoval že po prvem izletu. Mislil sem, da so se vse čebele že očistile, toda zmotil sem se. Čebele so mene in notranjščino čebelnjaka tako omazale, da sem komaj počedil, iz obleke pa nisem spravil madežev nikdar več popolnoma.

Tako je opravil čebelar ta dan najnujnejše delo. Kar je nastrgal popoldan iz panjev in zavil v zavitke, naj pregleda zvečer. Med mrtvimi čebelami naj pazi, ali je morda med njimi matica. Veliko drobcev medenih kristalov je znak žeje. Voščene drobce od pokritega medu naj spravi in o priliki pretopi.

Prihodnji mesec opišem glavno spomladno revizijo, združevanje slabičev, brezmatičnih in drugo.

=====

Stališče praktičnega čebelarja napram novim študijam o parthenogenesi.

Iv. Jurančič.

(Dalje).

Oglejmo si natančneje Dicklovo teorijo:

1. Matica oprašči s trotovim semenom (sperma) vse jajčke, kakor za čebele in matice, tako za trote;

2. iz jajčkov, ki jih leže neoplemenjena matica ali čebela, se izvalijo nepopolni troti, ki za plemenjenje niso sposobni;

3. spol položenemu jajcu določijo čebele z nekakim oslinjenjem, ne pa matica.

Te svoje trditve je Dickl ves čas zagovarjal ter jih podpiral s praktičnimi eksperimenti na čebelnem ljudstvu, nikakor pa ni mogel podati znanstvenih dokazov, zato teh golih trditev znanstvo sploh ni sprejelo. Da bi mu nekoliko sapo zaprli, oziroma se prepričali, koliko je na stvari resnice, začeli so učenjaki zadnji čas nova raziskovanja. Že imenovani dr. Petrunkovič je, razun da je jajčke iz trotovih celic našel kot neoprašene, dokazal naravnost tudi razliko čebelnih in trotovih jajec. Dickl je namreč poslal dr. Petrunkoviču čebelne in trotove jajčke v preiskavo; poslednji pa je takoj spoznal, da je Dickl jajčke napačno zaznamoval, t. j. čebelne za trotove, trotove pa za čebelne, da bi preiskovalca zmotil.

Lansko leto se je s to stvarjo začel baviti še neki drugi ruski strokovnjak, medicinec dr. Martin Kuckuck v Petrogradu. Ta je mikroskopično zasledoval ves razvoj čebelnega jajca od začetka do izvalitve črvička. Svoje uspehe razpravlja obširno v brošuri, ki je zadnji čas izšla v treh delih.*) Vsa Kuckuckova teorija obstoji v kratkih potezah v tem, da jajčno jedro (rumenjaki) že samo vsebuje moški in ženski element. V prvem razvitku se en del od jedra odcepi, in ta odcepek se potem še enkrat deli. Jedro zastopa v jajcu ženski osnovni element ter je (po Kuckucku) pozitivno električno; drugi odcepek pa postane po ločitvi v beljaku negativno električen ter predstavlja moški element. Pri redni opravitvi, ko pride semenska nitka v jajce, se ta odcepek odbije in premesti celo iz notranjščine med beljak in lupino; ako pa redna prašitev izostane, se ta odcepek kot moški element zopet združi z jedrom ter stori, da se iz jajca razvije živo bitje.

Ker dr. Kuckuck trdi, da se v jajcu nahajata oba osnovna dela, moški in ženski, zato pravi, da ni nobeno jajce „deviško“. On imenuje „oprašenje“ akt, po katerem se jajčna stanica po pristopu moškega elementa spolni v celoto, katera je zmožna razviti se v živo bitje. Znanstvo pa sploh pojem „prašitve“ drugače tolmači, namreč: Prašenje je spojitev jajčnega jedra s spermatom, torej z elementom, ki prihaja od moške živali. Nadalje se v znanstvu govori o „parthenogenesi“, ako se jajce brez dotike z moškim semenom razvije v živo bitje, torej ako ga je „devica“ legla. Dr. Kuckuck pa trdi, le tisto jajce je parthenogenetično, ki popolnoma izloči iz sebe svoj prvotni moški element, in isto — pravi — bi bilo brez umetnih sredstev sploh za nadaljni razvitek nezmožno, torej mrtvo.

Cela razprava se vidi, kakor da dr. Kuckuck trdi tuintam kaj neresničnega ter da v marsičem sam sebi nasprotuje. Pravi n. pr. „Vsi jajčki za čebele in trote, tudi oni, ki jih leže neoplemenjena matica ali čebela, so s spermatom oprášeni“. — Ali ne išče on ravno s svojim preiskovanjem poti, po kateri bi razvozljaj skrivnost, kako se razvije jajce v živo bitje brez

*) Dr. M. Kuckuck: „Es gibt keine Parthenogenesis; W. Fest, Leipzig.

prašitve? In če je to našel v zgoraj opisani njegovi teoriji, da se tako jajce oprashi samo z lastnim moškim elementom, zakaj še potem trdi, da so oprášena s spermatom tudi tista jajca, ki jih leže neoplemenjena matica in čebela? Zakaj ni dokazal poti, oziroma načina, po katerem sperma v ta jajca pride, ko neoplemenjena matica še istega sploh ni sprejela, in čebela se oplemeniti ne more? — Do tega ga je seveda privedlo dejstvo, da so — kakor je sam mikroskopično dokazal — vsa trotova jajca, ali jih je legla oplemenjena ali deviška matica ali čebela, v vsem svojem razvitku popolnoma enaka. Iz tega poslednjega pa se mora naravnost nasprotno sklepati: 1. vsa trotova jajca, bodisi od matice ali čebele, **niso** s spermatom oprášena; in 2. troti, ki izhajajo od neoplemenjene matice ali čebele, so popolnoma enaki onim, ki izvirajo od oplemenjene matice. S tem tedaj sta ovrženi prvi dve točki Dicklove hipoteze.

Dr. Petrunkevič je l. 1900 mikroskopično preiskal 110 jajc, vzetih iz čebelnih celic in 272 iz trotovih celic. V oprášenem jajcu se je pokazala neka zvezdnata podoba, ki se je tvorila okoli semenske nitke, ko je poslednja došla v jajce. Med 110 čebelnimi jajčki jih je kazalo 89 ono podobo, izmed 272 trotovih pa samo eno. Dr. Petrunkevič je iz tega zanesljivo sklepal, da so jajca iz trotovih celic smatrati kot s spermatom neoprášena; v onem edinem slučaju pa, kjer je jajce kazalo znak prašitve, bila je kriva pomota matice. Leta 1906 je še dr. Bresslau istotako preiskaval čebelna jajca ter je ravno tak uspeh potrdil Petrunkevičevo preiskavo.

Nadalje se Kuckuckova hipoteza ne strinja bistveno s takoimenovanimi naravnimi zakoni podedovanja. On imenuje jedro jajca, t. j. rumenjaki, čisto žensko osnovo, jedro semenske nitke pa čisti moški element. Narava nas pa opravičuje do nasprotne slutnje; znaki, ki jih mladič podeduje od matere, izvirajo iz jajca; one od očeta pa prinese semenska nitka v jajce. Po Kuckuckovi teoriji bi tedaj potomec nikdar ne mogel podedovati lastnosti očetove matere ali materinega očeta, in vendar se to pogosto opaža. Po tem nauku se námreč ob vstopu spermata v jajce prvotna moška osnova odbije (vsled enake elektrike) in izloči. Enako bi bila v tem oziru uganka, zakaj se iz neoprášenih jajc izvalijo troti, in šele iz onih, ki so s spermatom oprášena, nastane ženski spol. Isto se v naravi sploh več ali manj pojavlja; krepko, zdravo, dobro rejeno živinče ženskega spola, ako se pripušča k slabemu moškemu živinčetu, stori v veliki večini slučajev zarod moškega spola in obratno.

Da jajčno jedro in semenska nitka predstavljata vsak svojo spolovno osnovo, se ne da tajiti, če je tudi morebiti nasprotno h Kuckuckovemu smislu; vendar s tem pade tudi 3. točka Dicklove hipoteze. Saj v svoji razpravi dr. Kuckuck sam trdi, ko govori o splošnem razvitku jajec, da tisti spolovni element, ki je po energiji močnejši, pride do prevlade in po njem se ravna smer spolovnega razvoja. Gotovo mu bo v tem pritrdil ne le učenjak, temveč še lajik lahko uvidi, da gotoveje so v spolovnem razvitku merodajni osnovni elementi, izvirajoči od starišev, nego zunanji vplivi, oziroma obde-

lovanje s slino ali kakršnosibodi tvarino od strani čebel. Kako bi neki zamogle čebele spolovno vplivati na jajce, ko so vendar same ravno v spolovnem oziru nepopolno razvita bitja.

Dr. Kuckuck hoče s temi svojimi preiskavanji iz znanstva izbrisati izraz „parthenogenesis“ ter mnogo dokazati v prilog Dickla, vendar do zdaj še ni dosegel svojega namena. Celo tvarino je mnogo časnikov neugodno kritikovalo, zlasti „Schweiz. Bienenzeitung“, dunajski „Bienenvater“, prav obširno pa je stvar razpravljala „Leipziger Bienenzeitung“ (leta 1907, št. 6, 7, 8, 10, 12). Tukaj (št. 8, str. 115) piše med drugim dr. Buttel-Reepen: Razmotrivanje cele zadeve je za zanimajoče se kroge velike vrednosti, ko izvedo, da tega dela Kuckuckovega znanstvo ni pripoznalo ter isto pomenja le nekaj osamljen nazor.

(Dalje prih.)

Spomini s potovanja.

M. Humek.

Od nekdanj že sem gojil srčno željo spoznavati čebelarstvo tujih narodov in gledati iz oči v oči čebelarje, ki so znani širom sveta po svojih temeljitih spisih, raziskavanjih in čebelarskih uspehih. Priznati moram, da sem imel z ozirom na sadjarstvo in vrtnarstvo iste želje videti v tem oziru sloveče kraje in naprave.

To so bili glavni nagibi, ki mi niso dali miru dotlej, da sem se odločil nastopiti daljše potovanje v Švico in sosednjo ji Nemčijo, dobro vedoč, da sta te dve deželi i v čebelarstvu na vrhuncu.

Potovanje v tako oddaljene kraje pa posamezniku ni kaj prijetno, zato sem si zelo želel primerne družbe. In tudi ta želja se mi je izpolnila. Pridružil se mi je vrli prijatelj in vnet čebelar g. profesor V. Glede na čebelarstvo sva si izbrala tri glavne točke in sicer: Cug in Scherzingen v Švici, Ossmannstedt pri Waimarju v Nemčiji.

Po daljši pripravi in oskrbljena z vsem potrebnim sva odrinila nekega krasnega jutra koncem avgusta minolega leta na vse zgodaj iz Bohinjske Bistrice po novi alpski železnici proti Beljaku in od tam z južno železnico v srce slikovite Tirolske, v Inomost. V Inomostu sva ostala le eno popoldne in čez noč. Drugi dan hitro dalje skoz Landek, Sv. Anton, Bludenc v Feldkirch. (Glej knjigo „V Kolmorajn“, kjer je ta pot krasno opisana). V Feldkirchu se odcepi železnica v Švico, in pri Buchsu sva stopila na svobodna švicka tla. Od tod je šlo po bliskovo po obširnih, rodovitnih planjavah mimo prekrasnega Walenskega in Curiškega jezera do Curiha, glavnega mesta Švice. Tu sva izstopila, deloma zato, da si odpočijeva od dolgotrajne vožnje, deloma, da bi si vsaj površno ogledala svetovno mesto. Za radovedne oči paše dovolj; bodisi že v orjaškem mestu samem, bodisi ob obalih kristalnočistega jezera curiškega. Ker pa vse to najbrže ne bi zanimalo vseh c. čitateljev, naj pre-skočim vse posebnosti, ki sva jih videla v Curihu, in povem, da sva bila

naslednje jutro, ko se je komaj zdanilo, uže na vlaku, ki je vozil proti Cugu, majhnem, a krasnem mestecu ob Cuškem jezeru. Ko sva izstopila v imenovanem mestu, treba je bilo najprej oddati prtljago in poskrbeti za kaj gorkega. Kreneva torej v prvi hotel ob cesti v mesto. Tu so nama takoj pokazali vrata v obednico. Imela sva priliko zajutrkovati po švicarsko. Ta zajutrek se precej razlikuje od onega, ki je običajen pri nas. Ker je posebno za čebelarje zanimiv, naj ga površno opišem. Ob dolgih mizah je sedelo že več gostov, ki so pridno segali po zazpostavljenih jedilih. Na vseh mizah so stale košarice s kruhom, jako okusne posodice s surovim maslom, posode s sladkorjem in, kar je naju najbolj zanimalo, steklene skledice, napolnjene z medom, rumenim kot zlato. Ko sva povedala, da hočeva zajutrkovati, nama je takoj prinesla natakaraica kar je še manjkalo, namreč vsakemu krožnik z nožičem in po dva kovinska vrča z vročo kavo in mlekom. Postregla sva si po tamošnji šegi, kar je bilo posebno meni zelo všeč, zlasti nisva prezirala medu. Navadno se zajutrukuje tako, da se uživa kruh, namazan z medom in sirovim maslom, zraven se pa pije bela kava. Vsak gost použije kolikor mu drago, ne da bi se štel kruh ali kavine čaše. Res, da stane tak zajutrek 1 frank (1 krono), po večjih in imenitnejših hotelih tudi več, zato si pa tudi vsak lahko postreže po svoji potrebi — ta porabi več, drugi manj, plača pa vsak enako, ker na steni vsake obednice je razkaz, iz katerega je razvidno, da stane zajutrek n. pr. 1 frank. In tako je po vsej Švici, pa tudi po južni Nemčiji. Kaj to pomeni za čebelarstvo, naj presodi vsak čebelar sam. Ko bi se pri nas vsaj po boljših gostilnah v mestih in letoviščih vpeljala ta lepa navada, bilo bi v marsikaterem oziru drugače. Posebno bi se pa pohvalili čebelarji, ki bi svoje blago spravili lahko in v dober denar. Gotovo je ta uporaba medu Švicarjem mnogo pripomogla do tega, da se je čebelarstvo povzdignilo na tako visoko stopnjo. Tam ne poznajo medarjev v našem pomenu, ker vsak najbolj skromen čebelar med sam vzame čebelam, ga sam pripravi za kupčijo in ga naposled sam proda po najvišjih cenah. V vsej Švici ga menda ni čebelarja, ki bi čebelaril v panjih z nepremakljivim delom. Čebel nikdo ne mori, kakor je to še dandanes pri nas v navadi, in vosek se pridobiva samo iz takega satja, ki radi starosti ni za nobeno rabo več.

Takoj po zajutreku sva krenila urnih korakov skoz prijazno mesto Cug na bližnjo pristavo znamenitega čebelarja Theilerja na Rožnik.

(Dalje prihodnjič.)

~~~~~

Čebele v žlamboru.

J. Kovačič.

Štirideset let že čebelarim, ali da bi v decembru čebele ogrebal, se mi še ni pripetilo. Imel sem ravno čas, pa se napotim v svoj gozd tja gor pod sv. Miklavža v Gorjancih, da odberem nekaj za posekanje potrebnega lesa. Pri tej priliki najdem čebele v žlamboru neke stare bukve. Ker čebele v

decembru navadno ne leté, si bo morebiti kdo mislil, kako je bilo neki potem mogoče jih najti? Lahko! Ko pridem namreč mimo košate bukve, zapazim na tleh razkleščeno satovje in ko se ozrem gor po bukvi, zagledam v višini kakih štirih metrov luknjo. Aha! — vzkliknem — čebele so v žlamboru, kuna pa hodi k njim v gosti. Jaz pa izmislil sem si eno in tudi storil sem takó. Drugi dan, bilo je ravno na sv. Lucije, se napotimo moj brat, jaz in moja dva sinova v goro. Kaj smo počeli, hočem povedati v vezani besedi.)*

Zjutraj zgodaj smo že vstali,
sekire in en panj na ramo djali
ter gor v Gorjance se podali.
Sekali smo prav na glas,
da kapljalo nam je od las.
Kmalu bukev zahrušči,
čebel pa nekaj vun zleti.
Duplo zdaj na tleh leži,
eden ga pa brž maši.
Z žago smo se nanj podali
in ga dvakrat razparali.
Drugega zdaj ni storiti,
kot s tobakom podkaditi,
da v en kot žival smo vgnali,
duplo pa črez pol preklali.
Hitro zdaj še panj pristavim
in čebele noter spravim.
Te povesti je tu konec,
medu pa ni bilo en lonec.

*) Priobčeno prav po originalu brez vsake poprave, da bodo videli čebelarji, kakšnega pesnika imamo med seboj. Op. ured.

=====

Vprašanja in odgovori.

Vprašanje: Naša podružnica namerava vsakemu svojemu članu preskrbeti po eno končnico kot vzorec za panji take mere, kakršno je predlagal gosp. Humek na lanskem občnem zboru podružnice Kranj. Koliko stane taka končnica? (M. V. v V. pri Škfl.)

Odgovor: Koliko je stala ena končnica, nam ni znano. Bile so na vnanji strani svetlomodro pobarvane, z rudečim napisom: Kranjska podružnica 1907, na znotranji strani pa je bila zabeležena mera panju $16 \times 30 \times 70$ cm. Zadostuje pa tudi, če deščice niso barvane, glavno je, da imate enotno mero. Pobarvati jih da potem lahko vsak sam, kolikor jih potrebuje, saj v vaši bližini imate slikarja, ki prav čedne končnice napravi. Ali sprednje končnice naj se dado tudi odpirati, da se pri prodaji plemenjakov lahko zamenjajo z neslikanimi, ki stanejo le nekaj vinarjev, zakaj na tisoče in tisoče starih, takorekoč častitljivih in nekaj prav znamenito slikanih končnic je že romalo v tujino v pogubo, da so doma take že prava redkost; dobiti jih je komaj še za muzej.

Vprašanje: Spoznal sem vrednost Gerstungovega panjú, zato si jih mislim večje število nabaviti, ali nekateri mi svetujejo ležeče panji, s takimi imenovanim mrzlim delom. Kakšne izkušnje so napravili čebelarji s temi panji, zlasti naš največji čebelar gosp. Žnideršič? Zdaj imam samo pokončne, ki so se mi najbolj priljubili zavoljo lahkega opravljanja, pa tudi dobri so, saj sem jim odvzel pretečeno leto povprečno po 20 kg medu, roje so dali in imajo še za najhujšo zimo dosti medu. Pa še to bi rad vedel, če res borov les ni za panji, ker taki radi močijo in plesnijo. (F. Ž.)*

Odgovor: Če ste spoznali pokončne gerstungovce za dobre in pravne, potem ostanite kar pri teh, posebno če vam ni treba čebel prepeljavati v pašo, kar je pa tudi brez nevarnosti, če je satje obžičeno. V novjšem času se res čebelarji poprijemajo panjev s podolžnim delom in imajo v resnici lepe uspehe, toda zavreči drage in dobre panji ter napraviti nove še dražje, je treba prej dvakrat premisliti. Kako imenitno se čebelari v novjših panjih, so se prepričali udeležniki čebelarskega tečaja v Ilirski Bistrici, ali čebelarstvo gospoda Žnideršiča je že naravnost ideal. Za ideali stremimo pač vedno v življenju, ali koliko je doseženih ali sploh dosežnih! Gg. Humek, Konjedič, Strgar in drugi poizkušamo že tudi te panji in svoječasno ne bomo molčali o uspehih. Če bo izpadla končna sodba precej bolj za podolžno delo, potem Vam ne bo težko voliti, zlasti pa onim ne, ki bodo takrat prehajali k panjovom premakljivega dela. Kar se tiče borovega lesa, je tudi dober za panji, samo vije, veriži se rajši, kot n. pr. smrekov, ki se da tudi laglje in lepše obdelovati in se sploh največ rabi za panji. Moči pa spomladi v hladnih nočeh, in ko je že precej zalege, vsak panj, močnejši bolj, slabjši manj, in če je v panju preveč praznega prostora in je spodnja vrsta v čebelnjaku blizu tla, tedaj zadaj tudi plesni. Kadar se pa ljudstvo močno pomnoži in postane tudi zunaj panjú gorko, se tisto potenje in ž njim plesnoba neha.

Vprašanje: V tukajšnji okolici je mesca avgusta in septembra jako mnogo smrtoglavcev, ki mojim čebelcam s trudom nanošeni med prav „pošteno“ kradejo. Sporočite mi, kako nizka naj naredim žrela pri panjih, da trot še lahko vun in noter hodi, tatinski smrtoglavec pa ne. (M. Z. v Št. J.)

Odgovor: Za navadne kranjske panji zadošča 8 mm visoko in 10 cm široko žrelo, panji večje mere pa naj imajo primerno večje, oziroma širje, da zlasti ob rojenju čebele in matica lahko prej pridejo na prosto. Višjih žrel kot 8 mm Vam tudi zavoljo rovke ne svetujemo, ker ta spak tudi skoz 1 cm visoko prašnico zleze, in potem v panju še bolj „pošteno“ gospodari kot smrtoglavec, ker žre noč in dan čebele, dokler ne uniči najboljšega plemenjaka. Za pripiranje žrel je sicer mnogo priprav, ali sinice so tako objestne, da odpredaj kakšno zaporo in rovka ali miš ima prost vhod.

*) V pismu ste podpisali samo svoje cenj. ime in priimek, ali urednik bi tudi rad vedel, kje je doma kak napreden čebelar. — Op. uredn.

Poročilo o VI. odborovi seji

dne 6. januarja 1908.

Poroča tajnik Zirkelbach.

Navzoči: gg. Gustav Pirc, I. N. Babnik, Fran Črnagoj, Anton Likozar, Frančišek Rojina in Henrik Zirkelbach.

Sklepi:

Določitev nagrade sotrudnikom.

=====

Naše opazovalnice.

Poročevalec Anton Žnideršič.

Mesečni pregled: december 1907.

Kraj	Učinek tehtanega panjů									Temperatura				Izletnih dnevov	Dnevov						
	Donos			Upad			Najvišji donos	Dne	Poraba	najvišja	najnižja	Srednja mesečna	z dežjem		s snegom	s solncem			z vetrom		
	Mesečna tretjina															0 1/2 celi					
	1	2	3	1	2	3															
Ilirska Bistrica	—	—	—	10	30	30	—	—	70	11	—4	5 ⁵	10	11	3	18	8	5	14		
Krškavas	—	—	—	20	20	40	—	—	80	15	—6	4	6	12	3	19	4	8	25		
Ljubevč pri Idriji	—	—	—	—	—	—	—	—	—	14	4	9	—	8	4	28	2	1	4		
Nabrežina	—	—	—	10	10	10	—	—	30	12	8	10 ²	7	11	—	21	3	7	13		
Podgorje pri Kamniku	—	—	—	7	38	5	—	—	50	21	—8	—	1	13	5	16	5	10	11		

Črtica „—“ v rubriki „Temperatura“ označi stopinje mraza.

Ilirska Bistrica: Čebelnjak s kranjskimi panji je obrnjen proti jugu, in čebele ne pridejo k miru. Poizkušam letos z lesenimi stenami, ki sem jih postavil pred panji, da jih popolnoma obsenčujejo. Prve dni zakril sem le dva oddelka; čebele so ostale mirne, le par jih je obkroževalo stene, medtem ko so iz neobsenčenega živahno letale. Posebno na mestu bodo te stene tedaj, ko bo de ležal sneg naokrog; drugači jih solnce privabi iz panjev v sneg. December je bil mil, in čebelam ni bilo v kvar, da so se izpreletele. Kot nepovabljeni gostje se pojavljajo letos v obilnem številu sinice. Tudi proti tem bodo stale stene v bran. Žnideršič.

Ljubevč: Čebele dosedaj prav dobro prezimujejo. Vreme je bilo zanje jako ugodno, skoraj brez vsakega mraza. Snega ni bilo do Božiča nič, ta dan pa ga je namedlo nad 30 cm; ker pa je začelo nato deževati, ostalo ga je komaj 15 cm. pl. Premerstein.

Podgorje: Nastopila je zima; toplomer je kazal do 8° mraza, vendar so pa prišli tudi gorki dnevi, tako da so se vse čebele dne 11. decembra pri 21° gorkote dobro izprašile. To je bilo vzrok, da je tehtani panj v drugi tretjini 38 dkg izgubil. Od onega časa vlada mir, in je navidezno vse v redu pri mojih ljubljenkah.

Sallath.

Iz Preske. Gosp. urednik! Lansko leto sem Vam poslal kratek dopis o svojem čebelarstvu začetku ter obljubil, da se še oglasim. In to hočem sedaj, ko imam malone vsak dan 24 ur prostega časa, spolniti. Prezimujem sedaj 12 plemenjakov (kranjičev) v svojem lastnem novem čebelnjaku. Ko Bog pošlje zopet vigred v deželo, da bodo naše ljubljenske letele, tedaj ko bo veselje vladalo krog naših čebelnjakov, pa Vas povabim, da si ogledate moj novi čebelnjak. Zadnji izlet so napravile moje čebele dne 13. decembra. Meni čebelarju - začetniku se je to zelo čudno zdelo, dasi so že prej par tednov popolnoma mirovale. Sam nisem vedel kaj storiti, menil sem, da je to zelo slabo zanje, zakaj bučalo je pred čebelnjakom prav kakor ob rojenju. Da ta pozni izlet ni bil slab, mi je pozneje povedal naš g. Babnik v Ljubljani. Sedaj komaj čakam, da skoraj pride ljuba pomlad, da prepodi dolgo zimo ter privabi s toplim solncem in pestrim cvetjem našo žival v svoje naročje. — Letos sem sklenil pričeti z umnim čebelarstvom, t. j. s premakljivim delom. Zdi se mi čebelariti brez premakljivega dela, kot da bi mi bila pot dalje v to stroko zaprta. Poprijeti se mislim panjev gerstungovcev. Daj Bog in sv. Ambrož našim čebelcam srečno prezimiti in v tem letu tako pašo, da bi se moglo l. 1908 zapisati z zlatimi črkami v zgodovino čebelarstva. — Sedaj pa še nekaj g. urednik! Dne 26. julija l. l. je po dolgi bolezni preminul naš podružnični predsednik g. V. Mihovc. Spremil sem tovariša-čebelarja na zadnji poti, preskrbel sem tudi nekaj pevcev, da smo mu zapeli nagrobnico. Zdelo se mi je tega dne, kot da bi njegove čebelce čutile izgubo gospodarja. R. i. p.! Naša podružnična sedaj spi, na letošnjem občnem zboru se bomo že kaj več pomenili. Podružnični namen je in mora biti: družiti, buditi in množiti čebelarje.

Lovro Hafner.

Iz Št. Jurija ob juž. žel. Iz našega kraja še nisem čital dopisa v „Čebelarju“ akoravno imam vse letnike. Zatorej zastavim jaz prvič v tej stroki svoje pero, da vam nekoliko orišem tukajšno čebelarstvo. Čebelarji se ponajveč v starih kmečkih škatlah. Nekaj nas je že tudi, ki smo se poprijeli premakljivih

panjev, in smo se jih že toliko privadili, da jih nikoli več ne opustimo. Tudi pri nas je ta grda, neusmiljena navada, da se čebele v jeseni žvepljajo. Z občudovanjem nas gledajo stari čebelarji, ker mi napredni čebelarji ne žvepljamo, ampak samo združujemo. Jaz čebelarim samo v gerstungovcih, in so se mi tekom 4 let tako priljubili, da neutegnem drugih poizkušati. Letino smo imeli spomladansko izvrstno. Začetek pomladi je bil skrajno slab; dež, burja, sneg so se vrstili. Zato nam je pa ta krasni maj obilo popravil, kar je april pregrešil. Ker je bil april zelo slab, se nisem nadejal prej rojev kot koncem maja. A varal sem se sam sebi v škodo. Dne 5. maja pregledujem panji in mislim sam pri sebi, da dobim od nekega najmočnejšega panjů čez kakih 14 dni roj, ker so začele čebele že matičnjake napihovati; brez skrbi sem torej lahko še eden teden. Stopim dne 8. maja ravno ob eni popoldne v čebelnjak, odprem zaporedoma panji in začudeno gledam, ko vidim najmočnejšega skoraj praznega. Sam sebi nisem mogel verjeti, je li rojil in kedaj, ali kaj. Zaprem čebelnjak in vso bližnjo okolico natančno preiščem, a nikjer roja več; odžvižgal jo je! Jaz pa sem bolj marljivo pazil na druge roje, kateri so me kmalu razveselili, bolj kot prvi ubegeli. Napravil sem tudi sam tri roje, ki so se mi prav dobro obnesli. Pri maticah sem pa imel pravo smolo; v dveh panjih se niso oprasile, iz enega sem jo sam po neprevidnosti vun spravil. Pridjal sem dozorele matičnjake in vcepil vsakemu panju po enega, iz katerega so se izvalile prav dobre matice. Natočil sem od štirih panjev 40 kg zlatosvetlega cvetličnega medu, ki sem vsega, kar sem ga čez domačo potrebo imel, prodal prav lahko po 2 kroni 40 vinarjev kg. Samoobsebi umevno, da so škatlarji z občudovanjem gledali. Pogovarjali so se, da še niso nikdar slišali, da bi v tem času kdo med čebelam odjemal. Poletna paša je bila slaba. Kostanj, ki daje pri nas glavno poletno pašo, je prav pičlo medil. Jesenska paša je bila srednja. Moj najboljši panj, kateremu sem spomladi odvzel že 10 kg medu, je tehtal po ajdovi paši čiste vsebine 26 kg. Vznil sem 8 panjev po 15 kg medu. Zatorej lahko z mirno vestjo pričakujem prvega izleta. Zadnje opravilo sem imel ravno na Vseh svetnikov; takrat zapazim, da neki panj močno šumi. Koj stopim bližje k žrelu, in zagledam, da čebele mrtvo matico iz panjů vlečejo; takoj sem ga združil s sosedom. Da sem bil ob matico, moram pa vendar sebi krivdo pripisovati, ker sem takšno matico pustil, ko nisem vedel koliko je bila stara. Jaz bi jo bil lahko zamenjal z mlado, ker sem jih imel v jeseni na razpolago; tožilo se mi je na smrt obsoditi marsikatero dobro mater. Zatorej me izkušnja uči, vse čez dve leti stare matice proč in tudi one, za katere ne veš koliko so stare. Mogoče je bila ta moja matica že toliko stara kot Matuzalem. — Ako zagleda ta moj skromni dopis beli dan v „Čebelarju“ in ne zaide v globočino uredniškega koša, vam bom zopet kaj novega povedal, ali bolje rečeno, starega. Za danes še samo prijazen čebelarski pozdrav vsem čitateljem in izvrstno čebelarsko leto 1908 vsem čebelarjem!

František Ferlež.

Umrli je v Postojni dne 8. januarja t. l. 82 let stari čebelar g. Dekleva, oče znanega čebelarja in trgovca g. Teodorja Dekleva. Bil je menda najstarejši kranjski čebelar.

Tri milijone funtov medu dobi samo trgovec L. Gabain v Hamburgu iz Amerike. Torej samo ena evropska tvrdka tako velikansko množino, koliko pa še vse druge! Zato ni čuda, da tlači amerikanski med cene domačega medu.

V Bolgariji nameravajo blizu glavnega mesta Zofije ustanoviti narodno čebelarsko postajo in jo čez eno ali dve leti spremeniti v čebelarsko šolo.

Na grobu dr. Dzierzona v Lovkovicah se je postavil mramornat spomenik z dvojnimi napisom: „Tu počiva v Bogu visokospoštovani mojster čebelarstva župnik dr. Janez Dzierzon, vitez, rojen dne 16. I. 1811. umrl 26. X. 1906.“ in „Resnica, resnica čez vse!“ — Napisa sta seveda nemška ali kot Slovan je našel zadnji počitek vendar v slovanski, rodni zemlji. Zdaj spi med rojaki, a čegava bo ta zemlja, ko se prebudi?

Podružnica v Kamniku priredi dne 23. februarja 1908 popoldne ob 3. uri pri „Petru“ Žerovnik svoj občni zbor s sledečim vsposredom: 1. Otvoritev

občnega zbora po načelniku. 2. Poročilo blagajnika, 3. Pregledovanje računov. 4. Volitev predsednika, podpredsednika in 3 odbornikov. 5. Pobiranje udnine za leto 1908. 6. Predlogi in nasveti. Po občnem zboru predava o čebelarstvu g. Anton Likozar.

Podružnica na Krki ima svoj občni zbor v nedeljo, dne 9. februarja ob 3. uri popoldne v šolskem poslopju. Na dnevnem redu je poročilo predsednikovo, tajnikovo in blagajnikovo, volitev novega odbora, slučajnosti in predavanje g. Likozarja.

Odbor.

Podružnica za slovenjebistriški okraj ima svoj občni zbor v nedeljo dne 9. februarja t. l. v prostorih „Izobraževalnega društva v Laporjih. Začetek točno ob 3. uri popoldne. Vspored: 1. Čebelarstvo in narodno gošpodarstvo. 2. Poročilo o dosedanjem delovanju podružnice. 3. Volitev novega odbora. 4. Razni pogovori in nasveti. Razun čebelarjev so vabljeni tudi vsi prijatelji kmetijstva.

Odbor.

Podružnica za Št. Jurij ob juž. žel. in okolico uljudno prosi vse one ude, ki stanujejo izvan podružničnega okrožja, ki ne morejo osebno izročiti udnine, da jo čim preje vpošljejo. Gotovo je vsakemu na tem ležeče, da dobi redno „Čebelarja“, ki bode letos za nas Gerstungovce zelo podučljiv. Naj noben ne izostane, temveč naj se vsakdo potruži, da dobi še enega svojih prijateljev-čebelarjev zraven. Kdor se do 15. februarja ne prijavi in udnine ne ponovi, se mu ustavi 3. številka „Čebelarja“. Udnina naj se blagovoli pošiljati na naslov Frančišek Ferlež, blagajnik čeb. podružnice Št. Jurij ob juž. žel.

Podružnica Gorje pri Bledu. Na sv. treh kraljev dan je imela čebelarska podružnica svoj redni občni zbor. S poročili tajnika in blagajnika smemo že biti zadovoljni v tem kratkem času, zakaj čebelna kupčija ni šala; preteče precej časa, da pride v pravi tir. Poslali smo lansko leto 18 plemenjakov, 6 rojev in 8 matic; 5 celo v daljno Ameriko. Pač malo število, a pogumno bomo nadaljevali kupčijo tudi naprej. Pošiljamo vestno le najboljše blago, in podružnica lahko garantira, da so čebele v našem okrožju popolnoma zdrave. Letina je bila v gorjanski okolici do ajdove paše tako dobra, da že stari čebelarji take ne pomnijo. Ajda se je pa popolnoma skujala. Če bi bila ljudstva tako močna na medu in muhi v jeseni, kot so bila poleti, potem bi bili tudi pri nas lahko napolnili kako že več let nerabljeno posodo za med. Tako smo pa morali nekateri v jeseni še dodati. Znamenito za naš kraj je bilo letos posebno to, da je podružnični odbornik gospod Matija Žemva imel prvi roj že 25. aprila, in sicer 2 kg težkega. In letos? 16. 17. 18. in 19. januarja so se čebele prav popolnoma preletele, in čebelni dež je šel, da je bil sneg daleč naokoli kar rujav. Tudi ptički se že oglašajo, a pritisnil bo še gotovo mraz, in bo sneg zamedel naše ljubljenske ter jih prisilil k zopetnemu zimskemu spanju. Čebelarskim pozdravom! Polda.

Podružnica v Kranju je imela dne 12. januarja na Primskovem v šoli svoj občni zbor. Gospod predsednik pozdravi najsrčneje vse došle ude. Ozre

se nekoliko na preteklo leto. Huda lanska zima in pomlad sta prav slabo obetali, a prišel je zlati majnik in naškropil cvetice z medom, in ljube čebelce so se čvrsto opomogle. Pridno so rojile, ko malokatero leto, celo četrtaki so bili. Letina je kazala izvrstno, in čebelarji so hvalili vsevprek. Pa prišlo je drugače. Ajda, glavna paša, se ni obnesla, in čebelce, ker niso imele kaj nabirati, so pričele ropati ter so vsled tega močno opešale. Tudi vzimili smo bolj slabe, tako, da je bila vobče srednja letina. — Društveno delovanje je bilo v preteklem letu bolj živahno, ko druga leta. Dne 19. marca je bil ravno tu dobro obiskan čebelarski shod, kjer se je slišala marsikatera lepa in koristna beseda. Gmotno stanje je prav povoljno. Podružnica šteje 60 članov, torej najmočnejša podružnica sploh. Dohodkov je imela 210 K 20 h, stroškov 106 K 77 h, tedaj prebitka 103 K 43 h. V odbor se izvolijo gg.: predsednikom Ivan Lampe v Kranju, njega namestnikom Fran Luznar na Primskovem, tajnikom Miha Eržen in odbornikom Janez Strupi. Daljša debata je nastala radi uporabe prebitka. Slednjič se je sklenilo: 1. Odboru se naroča, da dá narediti do prihodnjega občnega zbora 100 kranjskih panjev po dogovorjeni meri, ki se je sprejela na čebelarskem shodu dne 19. marca lanskega leta in 2. tekom leta prirediti čebelarski shod.

Fr. Luznar.

Škofjeloška podružnica. Dne 19. januarja se je vršil občni zbor čeb. podružnice ob polnem številu navzočih članov. Najprvo nam je predaval g. Anton Likozar ter v nad eno uro trajajočem govoru razlagal čebelarska opravila v kranjskem panju od pomladi do jeseni. Stvar je obdelal tako temeljito in premišljeno, da so še stari očanci-čebelarji pritrdili, da ta gospod v čebelarstvu veliko ve. Pojasnil nam je tudi namen in pomen premakljivega dela, ker le potem pridobi napreden čebelar šele pravi dobiček pri čebelarstvu. Sploh bilo je celo predavanje zelo podučno in zanimivo, za kar bodi gospodu Likozarju na tem mestu izrečena prisrčna zahvala za njegov trud. Po predavanju je bila volitev odbora; bil je z vsklikom izvoljen zopet stari odbor. Pri občnem zboru so nekateri člani izrekli željo, naj bi podružnica dala napraviti nekaj končnic za panji mere $16 \times 30 \times 70$ cm, kakršne je dala kranjska podružnica svojim članom; drugi so pa želeli, naj bi se naročila stiskalnica za umetno satovje. Odbor se bo o tem še posvetoval, če bode mogoče obe želji spolniti; sklep se bo v „Čebelarju“ objavil. K sklepu želim vsem čebelarjem, posebno še članom naše podružnice prav srečno in medeno čebelarsko leto.

Matej Vidmar, tajnik.

Garantirano zanesljiv

med - pitanec

5 kg 7 K.

Prodaja:

Iz garantirano čistega voska

umetno satovje

Prodaja:

1 kg 4 K 40 h.

FR. UNGER, Spodnja Šiška pri Ljubljani.

MALA NAZNANILA.

Pod tem naslovom objavljamo ponudbe članov brezplačno, to pa le dvakrat v letu.

Gerstungove in ameriške preosnovljene panji izdeluje po primerni ceni Jakob Virient, čebelar v Olševku pri Kamniku.

Prodajam čist, garantiran **čebelni med**: svetel, poletni najfinjši 1 kg po K 2— ali 5 kg s plehnato posodo vred K 12.50 franko; ajdov med, 1 kg po K 1.40 ali 4 kg s plehnato posodo K 7.50 franko. Večje množine od 50 kg naprej 4% popust. Tomaz Plohl, čebelar v Koračicah št. 12, pošta Sv. Tomaž pri Ormožu, Štajersko.

Prodajam **30 panjev čebel v navadnih kranjskih panjih**. Janez Vilfan, Dorfarje, Škofjaloka.

Prodajam **20 panjev čebel v navadnih kranjskih panjih**. Blaž Bernik, Lavterski vrh št. 3, Bukovščica, p. Selca.

Prodajam **večje število kranjskih panjev** z dobro matico in polovico docela dodelanim satovjem. Cena zmerna. Poleti odpošilja tudi roje. Postrežba poštena. Josip Mrevlje, čebelar, Sv. Križ-Cesta, Primorsko.

Velik, krasen čebelni paviljon, ki ga je pred 4 leti postavil Iv. Jurančič, se zaradi preselitve proda. Prostora (panjev) je za 36 ljudstev ter se lahko kupi s čebelami vred, namreč 28 plemenjakov, dobro preskrbljenih in vzimljenih na 18 satih. Panji so avstrijske mere. Na zahtevanje fotografijo paviljona. Cena po dogovoru. Valentin Toplak, posestnik in čebelar, Dornova, p. Mozkanjci, Sp. Štajersko.

Prodajam **čebele v 50 navadnih kranjskih panjih in 30 panjev nemške normalne mere** ter 6 škafov zanesljivega medupitanca. Cena po dogovoru. Martin Proj, Pevno št. 8, Škofjaloka.

Imam naprodaj več centov **pitanca**; 200 kg je iztočenega. Ivan Sajevic, Staravas, pošta Postojna.

Knjiga „**O prvih in spojinah**“ (kemija) se dobiva v „Učiteljski tiskarni“ in pri c. kr. kmetijski družbi v Ljubljani po K 1.66 (s poštnino vred).

Semena rdeče detelje (inkarnat), esparsete, facelije, ranjak
 — ali uročnik (Tannen- oder Wundklee) —

zelo medunosne cvetlice prodaja

J. KORDIN v Ljubljani.

Čebelarским društvom in čebelarjem

priporočam

škatljice za razpošiljanje matic po pošti

kakor tudi

lipove remelce za satnike

po najnižji ceni.

Mizarstvo s stroji. JAKOB ŽUMER Gorje — Gorenjsko.

Udnina (2 K) in reklamacije naj se pošiljajo upravištvu „Slovenskega Čebelarja“ v Ljubljani, dopisi in članki za list pa uredniku „Slovenskega Čebelarja“ Fr. Rojnu, nadučitelju v Šmartnem pri Kranju.

Odgovorni urednik Mihael Rožanec. — Lastnik „Slovensko čebelarско društvo.“

Tisk J. Blasnika naslednikov v Ljubljani.